

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. juli 2009
(OR. fr)**

12265/09

**Interinstitutionel sag:
2009/0100 (CNS)**

JUSTCIV 177

FORSLAG

fra: Kommissionen

modtaget den: 29. juli 2009

Vedr.: Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2009) 373 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.7.2009
KOM(2009) 373 endelig

2009/0100 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

BEGRUNDELSE

1. FORMÅL

Der blev vedtaget to internationale instrumenter den 23. november 2007 inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret, nemlig konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer og protokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt.

Protokollen har til formål at sikre større retssikkerhed og retlig forudsigelighed for bidragsberettigede og bidragspligtige. Den 23. februar 2009 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af protokollen¹.

Formålet med konventionen er at sikre en effektiv international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer. Eftersom langt de fleste krav om underholdsbidrag vedrører børn, er konventionen først og fremmest en foranstaltning, der skal beskytte børn. Dette forslag vedrører Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen.

2. UDVIKLING AF ET FÆLLES RETSOMRÅDE INDEN FOR FÆLLESSKABET

Det Europæiske Fællesskab har opstillet et mål om at skabe et egentligt retligt område, der er baseret på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.

Rådet vedtog den 18. december 2008 forordning (EF) nr. 4/2009 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt². Fællesskabets indgåelse af konventionen vil styrke de eksisterende fællesskabsregler om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdspligt og det administrative samarbejde mellem de centrale myndigheder ved at skabe et harmoniseret regelsæt i Fællesskabet i forhold til tredjelande, som måtte blive kontraherende parter i konventionen.

3. KONVENTION FRA 2007 OM INTERNATIONAL INDDRIVELSE AF BØRNEBIDRAG OG ANDRE FORMER FOR UNDERHOLDSBIDRAG TIL FAMILIEMEDLEMMER

Europa-Kommissionen forhandlede konventionen på grundlag af forhandlingsdirektiver udstedt af Rådet. Den deraf følgende konvention er i overensstemmelse med disse forhandlingsdirektiver.

Formålet med konventionen – at sikre en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag til familiemedlemmer – sikres på flere måder: 1) et omfattende samarbejde mellem myndighederne i de kontraherende stater med hensyn til behandling af internationale

¹ KOM(2009) 81.

² EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1. Kommissionens forslag til Rådets forordning om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt, der blev vedtaget den 15. december 2005, var ledsaget af en konsekvensvurdering. Alle de områder, der indgår i konventionen, indgår også i forordningen, som yderligere styrker samarbejdet mellem medlemsstaterne og på visse områder går videre end konventionen. Den tidligere konsekvensanalyse blev således betragtet som tilstrækkelig for vedtagelsen af dette forslag.

anmodninger, 2) et krav om, at de kontraherende stater stiller anmodninger til rådighed med henblik på udarbejdelse og ændring af retsafgørelser, 3) bestemmelser, der sikrer effektiv adgang til grænseoverskridende procedurer for underholdsbidrag, 4) et system til anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag truffet i de kontraherende stater, 5) hurtige og enkle procedurer for anerkendelse og fuldbyrdelse, og 6) et krav om effektive foranstaltninger til hurtig fuldbyrdelse.

Konventionen omfatter mange praktiske anliggender, der kan påvirke inddrivelsen af internationale krav – f.eks. sproglige krav, standardformularer og udveksling af oplysninger om national lovgivning. Den opfordrer også til at bruge nye informationsteknologier for at nedbringe omkostningerne og tidsfristerne.

Hele konventionen finder obligatorisk anvendelse på sager om børnebidrag. Alle kapitlerne finder også anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af ægtefællebidrag, der er knyttet til et krav om børnebidrag. Andre krav om anerkendelse og fuldbyrdelse af ægtefællebidrag falder ind under konventionens obligatoriske anvendelsesområde, men er ikke omfattet af bestemmelserne i kapitel II og III, som indfører et system til administrativt samarbejde via de centrale myndigheder, og som også indeholder bestemmelser om bistand i sager om børnebidrag. En kontraherende stat kan erklære, at den anvender konventionen eller en del af denne på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab.

Organisationer for regional økonomisk integration kan blive parter i konventionen (artikel 59).

Artikel 51, stk. 4, indeholder en frakoblingsklausul, hvorefter konventionen ikke påvirker anvendelsen af instrumenter i en regional organisation for økonomisk integration, der er part i konventionen, som er vedtaget efter indgåelsen af denne konvention, og som vedrører anliggender, der er reguleret af konventionen, forudsat at sådanne instrumenter i forholdet mellem medlemsstaterne af den regionale organisation for økonomisk integration og andre kontraherende stater ikke berører anvendelsen af konventionen. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem medlemsstater af en regional organisation for økonomisk integration, påvirker konventionen ikke anvendelsen af de gældende regler i en regional organisation for økonomisk integration, uanset om de er vedtaget før eller efter indgåelsen af konventionen.

Artikel 62 giver mulighed for at tage forbehold, og artikel 63 giver mulighed for at afgive erklæringer om visse artikler.

4. KOMMISSIONENS FORSLAG

Ifølge Domstolens retspraksis³ har Fællesskabet eksternt enekompetence på de områder, der er omfattet af forordning (EF) nr. 4/2009. Denne forordning dækker alle de områder, der indgår i konventionen. I lyset af ovennævnte retspraksis falder anliggender, der vedrører anerkendelse og fuldbyrdelse under Fællesskabets enekompetence. Kommissionen mener også, at det

³ Domstolens udtalelse 1/03 af 7. februar 2006 om Fællesskabets kompetence til at indgå den nye Lugano-konvention om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

administrative samarbejde samt regler om retshjælp er omfattet af Fællesskabets enekompetence, da disse regler i konventionen også ville påvirke fællesskabsreglerne.

Hvis der ikke fandtes et administrativt samarbejde i Fællesskabet, ville konventionens regler finde anvendelse. Fællesskabets regler om de anliggender, der er dækket af konventionen, herunder administrativt samarbejde, er fastlagt i forordning (EF) nr. 4/2009, og anvendelsen af konventionens regler i medlemsstaterne ville påvirke disse fællesskabsregler. Anvendelse af forordning (EF) nr. 4/2009 i Fællesskabet, herunder reglerne om administrativt samarbejde, er sikret ved en frakoblingsklausul (artikel 51, stk. 4, i konventionen). En sådan klausul udelukker ikke konventionens potentielle virkning på fællesskabsretten. Derimod kan en frakoblingsklausul i aftalen indikere, at fællesskabsreglerne er påvirket (se EF-Domstolens udtalelse 1/03). Det skal også bemærkes, at formålet med konventionen som sådan er at sikre en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag; reglerne om administrativt samarbejde eksisterer udelukkende med henblik på at opnå og fuldbyrde afgørelser om underholdspligt. Endvidere kan reglerne om administrativt samarbejde i forordning (EF) nr. 4/2009 finde anvendelse på afgørelser truffet i tredjelande. Kommissionen foreslår derfor, at Fællesskabet indgår konventionen alene.

Ifølge artikel 62, stk. 1, kan de kontraherende stater senest på tidspunktet for ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse tage et eller flere forbehold som omhandlet i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3.

Det foreslås ikke at tage forbehold. Konventionen bør finde anvendelse som sådan, og der er ingen grund til at begrænse anvendelsesområdet ifølge artikel 2, stk. 2, eller anerkendelsen eller fuldbyrdelsen ifølge artikel 20, stk. 2, og artikel 30, stk. 8. Kommissionen mener også, at medlemsstaternes centrale myndigheder bør nå til enighed om at kommunikere med andre centrale myndigheder på engelsk eller fransk ud over den anmodede medlemsstats officielle sprog. Der bør derfor ikke tages sådanne forbehold som omhandlet i artikel 44, stk. 3. På nuværende tidspunkt er det ikke nødvendigt at gøre sig overvejelser om forbeholdet i artikel 55, stk. 3.

Artikel 63, stk. 1, giver mulighed for at afgive erklæringer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1. Alle erklæringer bør afgives af Fællesskabet, da det foreslås, at udelukkende Fællesskabet bliver part i konventionen.

Artikel 59, stk. 3, giver Det Europæiske Fællesskab mulighed for på tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen at erklære, at det har kompetence på alle de områder, som konventionen regulerer, og at de medlemsstater, der har overført kompetence til det, vil være bundet af konventionen. Kommissionen foreslår, at der afgives en sådan erklæring.

Konventionen bør anvendes ensartet i hele Fællesskabet. For de væsentligste punkters vedkommende, som f.eks. anvendelsesområdet, bør dette krav opfyldes uden undtagelser. En kontraherende stat kan i medfør af artikel 2, stk. 3, erklære, at den vil udvide anvendelsesområdet for hele eller dele af konventionen til alle former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, herunder underholdspligt over for sårbare personer. Sådanne erklæringer giver kun anledning til forpligtelser mellem to kontraherende stater, i det omfang deres erklæringer dækker samme underholdspligt og dele i konventionen.

Kommissionen foreslår, at hele konventionens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte alle former for underholdspligt som følge af familie-, slægtskabs-, ægteskabs- eller svogerskabsforhold, således at anvendelsesområdet bliver det samme som for forordning (EF) nr. 4/2009. Forordning (EF) nr. 4/2009 har et bredt anvendelsesområde for at sikre ens behandling af alle bidragsberettigede. Da underholdsbidrag næsten altid involverer børn og ægtefæller, er det logisk at anvende de samme regler for alle former for underholdsbidrag. Det støtter også argumentet om at udvide konventionens anvendelsesområde. Endvidere anerkender og fuldbyrder nogle medlemsstater afgørelser om underholdsbidrag på grundlag af Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, uden nogle af de forbehold, der er mulige ifølge konventionens artikel 26. Hvis anvendelsesområdet ikke blev udvidet som foreslået, ville det være et tilbageskridt for disse medlemsstaters forbindelser til visse tredjelande.

Det er klart, at Fællesskabet ikke bør afgive erklæringer om brugen af behovsvurderinger på grundlag af barnets midler ifølge artikel 16, stk. 1. Det er også klart, at erklæringer om en alternativ procedure ifølge artikel 24, stk. 1, ikke bør fremsættes, da Fællesskabet under forhandlingerne støttede den mere effektive procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse som foreskrevet i artikel 23. Indgivelse af anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag bør ikke begrænses som omhandlet i artikel 30, stk. 7.

Det er ikke nødvendigt med en erklæring vedrørende forskellige retssystemer som omhandlet i artikel 61, stk. 1, da konventionen bør finde anvendelse i alle medlemsstater og i alle territoriale enheder. Det fremgår af artikel 61, stk. 3, at hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til artikel 61, finder konventionen anvendelse i alle den pågældende stats territoriale enheder.

I visse særlige situationer, hvor der er objektive og alvorlige grunde til en differentieret anvendelse af konventionen, kan medlemsstaterne angive, om de ønsker at anvende de positive erklæringer, der indgår i konventionen.

Ifølge artikel 11, stk. 1, litra g), kan en kontraherende stat for enhver anmodnings vedkommende, bortset fra en anmodning om anerkendelse, eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en underholdsafgørelse ifølge artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 2, litra a), ved erklæring præcisere yderligere oplysninger eller dokumenter, som kræves af de centrale myndigheder for at behandle anmodningen eller af de retslige eller administrative myndigheder for at gennemføre de nødvendige procedurer. Kommissionen vil ikke modsætte sig, hvis en medlemsstat ønsker at udnytte den mulighed, der gives i denne artikel, da det i visse tilfælde kan være nødvendigt med yderligere oplysninger for at sikre en effektiv anvendelse af konventionen.

Ifølge artikel 44, stk. 1, skal anmodninger og tilknyttede dokumenter indgives på originalsproget og skal ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i den anmodede stat eller et andet sprog, som den anmodede stat har erklæret at ville godkende, medmindre den kompetente myndighed i den pågældende stat giver dispensation for oversættelse. Det foreslås at give medlemsstaterne tilladelse til også at acceptere oversættelser til andre sprog end deres officielle sprog, da det vil gøre det nemmere at anvende konventionen.

Ifølge artikel 44, stk. 2, skal en kontraherende stat, der har mere end et officielt sprog, og som på grund af national ret ikke på hele sit område kan acceptere dokumenter på et af disse sprog, i en erklæring angive, på hvilket sprog sådanne dokumenter eller oversættelser deraf skal

affattes med henblik på indgivelse i de omhandlede geografiske områder. Det foreslås at lade denne mulighed stå åben for medlemsstater, hvor forskellige sprog kun er officielle i en del af det geografiske område (f.eks. Belgien).

Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af mulighederne under artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 44, stk. 1, og artikel 44, stk. 2, bør give Kommissionen disse oplysninger, og de bør også meddele indholdet af deres erklæringer med objektive og seriøse begrundelser. Hvis en medlemsstat efterfølgende ønsker at ændre eller tilbagetrække en erklæring, der henviser dertil, bør den meddele dette til Kommissionen, som vil give depositaren meddelelse.

Da det foreslås, at Fællesskabet alene bliver part i konventionen, bør medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om udpegelse af den centrale myndighed eller de centrale myndigheder som omhandlet i artikel 4 samt oplysninger om love, procedurer og tjenester som omhandlet i artikel 57. Kommissionen formidler disse oplysninger til det permanente kontor for Haagerkonferencen på tidspunktet for indgåelse af konventionen.

Det foreslås, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysningerne inden den 18. september 2010, som også er fristen for at meddele Kommissionen oplysninger om kontaktpersoner og sprog ifølge artikel 71 i forordning (EF) nr. 4/2009.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og artikel 300, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskab ønsker at skabe et fælles retsområde baseret på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.
- (2) Konventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer (herefter kaldet "konventionen") er et godt grundlag for et verdensomspændende samarbejde og for anerkendelse og fuldbyrdelse i sager om underholdspligt, idet den indfører næsten gratis retshjælp i sager om børnebidrag og en strømlinet procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse.
- (3) De anliggender, der reguleres af konventionen, indgår også i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt. Fællesskabet har enekompetence på alle de områder, der er reguleret af protokollen, og bør derfor indgå konventionen alene. Medlemsstaterne vil være bundet af konventionen i og med Fællesskabets indgåelse. Konventionens artikel 59 giver Fællesskabet mulighed for at undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen.
- (4) Der bør ikke tages forbehold for denne konvention. Alle de nødvendige erklæringer bør afgives af Fællesskabet, og det samme gælder senere ændringer og tilbagetrækninger af disse erklæringer.
- (5) Konventionens anvendelsesområde bør ved erklæring udvides, således at hele konventionen gælder for alle former for underholdspligt som følge af familie-,

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

slægtskabs-, ægteskabs- eller svogerskabsforhold, så der sikres en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag for alle kontraherende parters vedkommende, i det omfang deres erklæringer dækker den samme underholdspligt og dele af konventionen.

- (6) Medlemsstaterne bør senest den 18. september 2010 meddele Kommissionen, hvis de ønsker at afgive erklæringer som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 44, stk. 1, og artikel 44, stk. 2, og meddele indholdet af sådanne erklæringer, som bør være baseret på objektive og seriøse begrundelser. Hvis en medlemsstat efterfølgende ønsker at ændre eller tilbagetrække en erklæring, bør den meddele dette til Kommissionen, således at Kommissionen kan give depositaren meddelelse.
- (7) Medlemsstaterne bør også senest den 18. september 2010 give Kommissionen meddelelse om udpegelse af en eller flere centrale myndigheder som omhandlet i konventionens artikel 4, stk. 3. Kommissionen formidler disse oplysninger til det permanente kontor for Haagerkonferencen, når ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres som krævet i konventionen. Hvis den udpegede centrale myndighed ændres, bør medlemsstaterne meddele dette til Kommissionen, som vil videregive oplysningen til det permanente kontor.
- (8) Medlemsstaterne bør senest den 18. september 2010 give Kommissionen oplysninger om love, procedurer og tjenester som omhandlet i konventionens artikel 57. Kommissionen bør formidle disse oplysninger til det permanente kontor på tidspunktet for Fællesskabets indgåelse af konventionen.
- (9) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, [Det Forenede Kongerige og Irland deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.]
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at deponere det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2.

Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Ved indgåelsen af konventionen afgiver Fællesskabet de erklæringer, der er nævnt i bilag 1 til denne afgørelse.

Erklæringer vedrørende artikel 11, stk. 1, litra g), og artikel 44, stk. 1, i konventionen angår de medlemsstater, der inden den 18. september 2010 har givet Kommissionen meddelelse om eventuelle ønsker om sådanne erklæringer og om indholdet i sådanne erklæringer.

Erklæringen vedrørende artikel 44, stk. 2, i konventionen henviser til Belgien, som skal meddele Kommissionen indholdet i den erklæring, der skal afgives inden den 18. september 2010.

Artikel 3

Medlemsstaterne giver senest den 18. september 2010 Kommissionen meddelelse om udpegelse af en eller flere centrale myndigheder som omhandlet i konventionens artikel 4, stk. 3. Kommissionen formidler disse oplysninger til det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret, når det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, deponeres.

Medlemsstaterne giver senest den 18. september 2010 Kommissionen oplysninger om love, procedurer og tjenester som omhandlet i konventionens artikel 57. Kommissionen formidler disse oplysninger til det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret, når det instrument, der er omhandlet i konventionens artikel 58, stk. 2, deponeres.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

...

BILAG 1

Erklæringer, der skal afgives af Fællesskabet på tidspunktet for indgåelse af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer ("konventionen") i overensstemmelse med konventionens artikel 63

I. Erklæring i medfør af artikel 59, stk. 3, vedrørende Det Europæiske Fællesskabs kompetence i anliggender, der er reguleret af konventionen

1. Det Europæiske Fællesskab erklærer i henhold til konventionens artikel 59, stk. 3, at det har kompetence på alle de områder, der er reguleret af konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer ("konvention"). Dets medlemsstater undertegner, accepterer, godkender eller tiltræder ikke konventionen, men vil være bundet af konventionen i kraft af Det Europæiske Fællesskabs indgåelse heraf.

2. Det Europæiske Fællesskabs nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

3. Denne erklæring gælder dog ikke for Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaterne.

4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ikke finder anvendelse, og berører ikke foranstaltninger eller beslutninger, som medlemsstaterne vedtager i henhold til konventionen på disse områders vegne eller i deres interesse.

II. Erklæringer vedrørende visse bestemmelser og anliggender

5. Det Europæiske Fællesskab erklærer, at det i overensstemmelse med konventionens artikel 2, stk. 3, anvender hele konventionen på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab.

6. Det Europæiske Fællesskab erklærer i henhold til konventionens artikel 11, stk. 1, litra g), at i [angiv medlemsstat/medlemsstater] bør en anmodning, bortset fra en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 2, litra a), indeholde [angiv de krævede oplysninger eller dokumenter].

7. Det Europæiske Fællesskab erklærer i henhold til konventionens artikel 44, stk. 1, at [angiv medlemsstat/medlemsstater] accepterer anmodninger og dertil knyttede dokumenter oversat til [angiv det/de pågældende sprog].

8. Det Europæiske Fællesskab erklærer i overensstemmelse med konventionens artikel 44, stk. 2, at i Belgien skal dokumenter udfærdiges på [angiv de/de pågældende sprog] med henblik på indgivelse i [angiv de omhandlede geografiske områder].

BILAG 2

KONVENTION OM INTERNATIONAL INDDRIVELSE AF BØRNEBIDRAG OG ANDRE FORMER FOR UNDERHOLDSBIDRAG TIL FAMILIEMEDLEMMER

De stater, som har undertegnet denne konvention,

som ønsker at forbedre samarbejdet blandt stater om inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer,

som er klar over behovet for procedurer, der giver resultater, og som er tilgængelige, hurtige, effektive, omkostningseffektive, fleksible og retfærdige,

som ønsker at bygge videre på de bedste træk ved de eksisterende Haagerkonventioner og andre internationale instrumenter, navnlig De Forenede Nationers konvention om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet af 20. juni 1956,

som forsøger at drage fordel af de teknologiske fremskridt og skabe en smidig ordning, som fortsat kan udvikles i takt med ændrede behov og yderligere teknologiske fremskridt, der skaber nye muligheder,

som minder om, at i medfør af artikel 3 og 27 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 gælder det, at

- barnets tarv skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn
- ethvert barn har ret til den levestandard, der kræves for barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling
- forældrene eller andre med ansvar for barnet har hovedansvaret for efter evne og økonomisk formåen at sikre de levevilkår, der er nødvendige for barnets udvikling, og
- deltagerstaterne skal træffe alle passende forholdsregler, herunder indgåelse af internationale aftaler, til at sikre inddrivelse af underholdsbidrag til barnet fra forældrene eller andre med økonomisk ansvar for barnet, især i tilfælde, hvor sådanne personer er bosat i en anden stat end barnet,

har besluttet at indgå denne konvention og er blevet enige om følgende bestemmelser:

KAPITEL I – FORMÅL, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1 Formål

Formålet med denne konvention er at sikre en effektiv international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, navnlig ved

- a) at indføre en omfattende samarbejdsordning mellem de kontraherende staters myndigheder

- b) at indføre en mulighed for at indgive anmodninger med henblik på bidragsafgørelser
- c) at sikre anerkendelse og fuldbyrdelse af bidragsafgørelser, og
- d) at foreskrive effektive foranstaltninger til hurtig fuldbyrdelse af bidragsafgørelser.

Artikel 2 Anvendelsesområde

1. Denne konvention finder anvendelse på:
 - a) underholdspligt, der følger af et forældre-barn forhold over for en person under 21 år
 - b) anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om ægtefællebidrag, når anmodningen fremsættes med et krav, der falder under anvendelsesområdet for litra a), og
 - c) ægtefællebidrag, bortset fra kapitel II og III.
2. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 62 forbeholde sig ret til at begrænse bestemmelserne i ovennævnte stk. 1, litra a), til personer under 18 år. En kontraherende stat, der tager et sådant forbehold, kan ikke kræve konventionen anvendt på personer med den alder, der er udelukket ved forbeholdet.
3. En kontraherende stat kan i medfør af artikel 63 erklære, at den vil udvide anvendelsesområdet for hele eller dele af konventionen til alle former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab, herunder underholdspligt over for sårbare personer. Sådanne erklæringer giver kun anledning til forpligtelser mellem to kontraherende stater, i det omfang deres erklæringer dækker samme underholdspligt og dele i konventionen.
4. Bestemmelserne i denne konvention finder anvendelse på børn uanset forældrenes civilstand.

Artikel 3 Definitioner

I denne konvention forstås ved:

- a) "den bidragsberettigede": enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag
- b) "den bidragspligtige": enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag
- c) "retshjælp": den bistand, der er nødvendig for, at en anmodende part kan få kendskab til sine rettigheder og gøre dem gældende og for at sikre, at anmodninger vil blive behandlet fuldstændigt og effektivt i den anmodede stat. Denne bistand kan efter behov omfatte juridisk rådgivning, bistand med henblik på at indbringe en sag for en myndighed eller en ret, repræsentation i retten samt fritagelse for sagsomkostninger
- d) "skriftlig aftale": en aftale registreret på et hvilket som helst medie, hvis oplysninger er tilgængelige med henblik på senere brug

e) "aftale om underholdsbidrag": en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som

i) er formelt udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller

ii) er officielt bekræftet af, eller udstedt og registreret af eller indgivet til en kompetent myndighed,

og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed

f) "sårbar person": en person, der på grund af svækkelse eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at varetage sine interesser.

KAPITEL II - ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 4 Udpegelse af centrale myndigheder

1. De kontraherende stater udpeger en central myndighed til at udføre de opgaver, som denne konvention pålægger en sådan myndighed.

2. Forbundsstater, stater med mere end ét retssystem og stater, der har selvstyrende territoriale enheder, kan udpege mere end én central myndighed og angive deres territoriale eller personlige kompetence. Stater, som har udpeget mere end én central myndighed, angiver den centrale myndighed, som alle henvendelser kan rettes til med henblik på videresendelse til den kompetente centrale myndighed i den pågældende stat.

3. De kontraherende stater giver det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret meddelelse om udpegelse af den(de) centrale myndighed(er), kontaktoplysninger og eventuelt kompetenceområder som nævnt i stk. 2, når ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres, eller når der afgives en erklæring i medfør af artikel 61. De kontraherende stater meddeler øjeblikkeligt eventuelle ændringer til det permanente kontor.

Artikel 5 De centrale myndigheders generelle opgaver

De centrale myndigheder

a) samarbejder og fremmer samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres stater for at opfylde formålet med konventionen

b) søger så vidt muligt at finde løsninger på de problemer, der kan opstå ved anvendelsen af denne konvention.

Artikel 6 De centrale myndigheders specifikke opgaver

1. De centrale myndigheder yder bistand i forbindelse med de i kapitel III omhandlede anmodninger. De har navnlig til opgave:

a) at sende og modtage sådanne anmodninger

b) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager om sådanne anmodninger.

2. I forbindelse med sådanne anmodninger træffer de alle relevante foranstaltninger med henblik på:

- a) når omstændighederne kræver det, at yde eller lette ydelsen af retshjælp
- b) at bidrage til at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede
- c) at hjælpe med at indsamle relevante oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og om nødvendigt formueforhold, herunder det sted, hvor aktiverne befinder sig
- d) at tilskynde til mindelige løsninger med henblik på at opnå frivillig betaling af underholdsbidrag, hvor det er hensigtsmæssigt ved hjælp af mægling, forlig eller tilsvarende processer
- e) at lette den løbende fuldbyrdelse af bidragsafgørelser, herunder eventuelle restancer
- f) at lette inddrivelse og hurtig overførsel af underholdsbidrag
- g) at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser
- h) at yde bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag
- i) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på eventuelle foreløbige foranstaltninger af territorial art, som har til formål at sikre resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag
- j) at fremme forkyndelse af dokumenter.

3. Den centrale myndigheds opgaver efter denne artikel kan, i det omfang den pågældende stats lov tillader det, udføres af offentlige organer eller andre organer under tilsyn af denne stats kompetente myndigheder. De kontraherende stater underretter det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret om udpegelsen af sådanne offentlige organer eller andre organer samt deres kontaktoplysninger og omfanget af deres opgaver. De kontraherende stater meddeler øjeblikkeligt eventuelle ændringer til det permanente kontor.

4. Intet i denne artikel eller i artikel 7 indebærer, at den centrale myndighed pålægges en forpligtelse til at udøve beføjelser, der efter den anmodede stats lov kun kan udøves af judicielle myndigheder.

Artikel 7 Anmodninger om særlige foranstaltninger

1. En central myndighed kan over for en anden central myndighed fremsætte en begrundet anmodning om at træffe relevante specifikke foranstaltninger i medfør af artikel 6, stk. 2, litra b, c), g), h), i) og j), når der ikke er indgivet en anmodning ifølge artikel 10. Den anmodede centrale myndighed træffer de foranstaltninger, den finder nødvendige for at bistå en potentiel anmodende part med at indgive en anmodning i medfør af artikel 10 eller med at vurdere, om en sådan anmodning skal indgives.

2. En central myndighed kan også efter anmodning fra en anden central myndighed træffe særlige foranstaltninger i forbindelse med en sag med et internationalt aspekt, der vedrører inddrivelse af underholdsbidrag i den anmodende stat.

Artikel 8 De centrale myndigheders omkostninger

1. Hver central myndighed afholder sine egne omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne konvention.

2. De centrale myndigheder kan ikke pålægge en person, der indgiver en anmodning, en afgift for deres tjenester ifølge denne konvention, dog bortset fra ekstraordinære omkostninger som følge af en anmodning om en særlig foranstaltning i medfør af artikel 7.

3. Den anmodede centrale myndighed kan ikke inddrive de ekstraordinære omkostninger, der er omhandlet i stk. 2, uden at den anmodende part har givet forudgående samtykke til ydelsen af disse tjenester til den pågældende pris.

KAPITEL III - ANMODNINGER VIA DE CENTRALE MYNDIGHEDER

Artikel 9 Anmodninger via de centrale myndigheder

En anmodning efter dette kapitel indgives via den centrale myndighed i den kontraherende stat, på hvis område den anmodende part har sin bopæl, til den centrale myndighed i den anmodede stat. Med henblik på denne bestemmelse udelukker bopæl simpel tilstedeværelse.

Artikel 10 Kategorier af anmodninger

1. En bidragsberettiget, som søger at inddrive underholdsbidrag efter denne konvention, har mulighed for at fremsætte følgende kategorier af anmodninger i en anmodende stat med henblik på:

- a) anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse
- b) fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- c) en afgørelse truffet i den anmodede stat, hvis der ikke findes en sådan, herunder om nødvendigt om fastlæggelse af slægtskab
- d) en afgørelse truffet i den anmodede stat, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig eller afvises på grund af manglende grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 eller af de grunde, der er nævnt i artikel 22, litra b) eller e)
- e) ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
- f) ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede stat.

2. En bidragspligtig, for hvem der findes en afgørelse om underholdspligt, har mulighed for at fremsætte anmodning om følgende:

- a) anerkendelse af en afgørelse eller en tilsvarende procedure, der fører til suspension eller begrænsning af fuldbyrdelsen af en tidligere afgørelse i den anmodede stat
- b) ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat

c) ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat end den anmodede stat.

3. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, afgøres de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, efter loven i den anmodede stat, og de anmodninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c) til litra f), og stk. 2, litra b) og litra c), i overensstemmelse med kompetencereglerne i den anmodede stat.

Artikel 11 Indholdet af anmodninger

1. Alle anmodninger i medfør af artikel 10 skal mindst omfatte:

a) en redegørelse for type anmodning eller anmodninger

b) navn og kontaktoplysninger, herunder adresse samt fødselsdato for den anmodende part

c) sagsøgtets navn samt, hvis der er kendskab hertil, adresse og fødselsdato

d) navn og fødselsdato på enhver person, for hvem der anmodes om underholdsbidrag

e) begrundelse for anmodningen

f) ved en anmodning fra en bidragsberettiget oplysninger om, hvortil underholdsbidraget skal sendes eller overføres elektronisk

g) bortset fra anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), alle oplysninger eller dokumenter, som den anmodede stat har angivet i overensstemmelse med artikel 63

h) navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed under den centrale myndighed i den anmodende stat, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen.

2. Hvor det er relevant, og i det omfang der er kendskab hertil, skal anmodningen desuden navnlig omfatte:

a) den bidragsberettigedes økonomiske situation

b) den bidragspligtiges økonomiske situation, herunder navn og adresse på den bidragspligtiges arbejdsgiver samt arten af den bidragspligtiges aktiver og det sted, hvor de befinder sig

c) eventuelle andre oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte.

3. Anmodningen ledsages af eventuelle nødvendige supplerende oplysninger eller dokumentation, herunder dokumentation vedrørende ret til retshjælp for den anmodende part. Anmodninger efter artikel 10, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), skal kun ledsages af de dokumenter, der er nævnt i artikel 25.

4. En anmodning efter artikel 10 kan indgives i den udformning, som Haagerkonferencen om international privatret har anbefalet og offentliggjort.

Artikel 12 Fremsendelse, modtagelse og behandling af anmodninger og sager via de centrale myndigheder

1. Den centrale myndighed i den anmodende stat bistår den anmodende part med at sikre, at anmodningen ledsages af alle de oplysninger og dokumenter, der vides at være nødvendige for behandlingen af anmodningen.
2. Når den centrale myndighed i den anmodende stat har fastslået, at anmodningen opfylder kravene i denne konvention, fremsender den anmodningen til den centrale myndighed i den anmodede stat på vegne af den anmodende part og med dennes samtykke. Anmodningen ledsages af fremsendelsesformularen i bilag 1. Den centrale myndighed i den anmodende stat fremlægger efter anmodning fra den centrale myndighed i den anmodede stat en fuldstændig kopi bekræftet af den kompetente myndighed i domsstaten af de dokumenter, der er nævnt i artikel 16, stk. 3, artikel 25, stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 3, litra b), samt artikel 30, stk. 3.
3. Senest seks uger efter datoen for modtagelsen af anmodningen anerkender den anmodede centrale myndighed modtagelsen ved hjælp af formularen i bilag 2, og den underretter den centrale myndighed i den anmodende stat om, hvilke indledende skridt der er eller vil blive taget for at behandle anmodningen, og den kan anmode om eventuelle yderligere nødvendige dokumenter eller oplysninger. Inden for samme periode på seks uger meddeler den anmodede centrale myndighed den anmodende centrale myndighed navn og kontaktoplysninger på den person eller enhed, der er ansvarlig for at besvare forespørgsler om forløbet af behandlingen af anmodningen.
4. Senest tre måneder efter datoen for anerkendelse af modtagelsen underretter den anmodede centrale myndighed den anmodende centrale myndighed om status for behandlingen af anmodningen.
5. Den anmodende og den anmodede centrale myndighed holder hinanden underrettet om:
 - a) den person eller enhed, der er ansvarlig for behandlingen af en bestemt sag
 - b) sagens forløbog svarer rettidigt på forespørgsler.
6. De centrale myndigheder behandler sagerne så hurtigt, som en korrekt sagsbehandling tillader.
7. De centrale myndigheder anvender indbyrdes de hurtigste og mest effektive kommunikationsmidler, de har til rådighed.
8. En anmodet central myndighed kan kun afslå at behandle en anmodning, hvis det er åbenbart, at kravene i denne konvention ikke er opfyldt. I så fald underretter den pågældende centrale myndighed straks den anmodende centrale myndighed om grundene til afslaget.
9. Den anmodede centrale myndighed kan ikke afvise en anmodning alene med den begrundelse, at der er behov for supplerende dokumenter eller oplysninger. Den anmodede centrale myndighed kan dog bede den anmodende centrale myndighed om at fremsende disse supplerende dokumenter eller oplysninger. Hvis den anmodende centrale myndighed ikke efterkommer dette inden for tre måneder eller en længere periode som angivet af den anmodede centrale myndighed, kan den anmodede centrale myndighed beslutte, at den ikke

længere vil behandle anmodningen. I det tilfælde underrettes den anmodende centrale myndighed om denne beslutning.

Artikel 13 Kommunikationsmidler

Anmodninger, der fremsættes via de kontraherende staters centrale myndigheder i overensstemmelse med dette kapitel, og dokumenter eller oplysninger, der er knyttet dertil, eller som er forelagt af en central myndighed, kan ikke anfægtes af sagsøgte alene med henvisning til det kommunikationsmiddel, der er anvendt mellem de pågældende centrale myndigheder.

Artikel 14 Faktisk adgang til domstolsprøvelse

1. Den anmodede stat giver anmodende parter faktisk adgang til domstolsprøvelse, herunder fuldbyrdelses- og klageprocedurer, der følger af anmodninger i henhold til dette kapitel.
2. For at sikre en sådan faktisk adgang yder konventionsstaterne gratis retshjælp i overensstemmelse med artikel 14-17, medmindre stk. 3 finder anvendelse.
3. Den anmodede stat er ikke forpligtet til at yde gratis retshjælp, hvis og i det omfang domstolsprøvelse i denne stat gør det muligt for den anmodende part at føre sagen, uden at der er behov for en sådan bistand, og den centrale myndighed gratis stiller de tjenester, der er nødvendige hertil, til rådighed.
4. Retten til gratis retshjælp er ikke mindre omfattende end den ret, der gælder i tilsvarende nationale sager.
5. Der kræves ikke sikkerhedsstillelse eller depositum af nogen art for betaling af sagsomkostninger i procedurer i henhold til denne konvention.

Artikel 15 Retshjælp til anmodninger om underholdsbidrag til børn

1. Den anmodede stat yder gratis retshjælp i forbindelse med alle anmodninger, der fremsættes af en bidragsberettiget i medfør af denne konvention vedrørende forældres underholdspligt over for en person under 21 år.
2. Uanset stk. 1 kan den anmodede stat i forbindelse med andre anmodninger end dem, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og sager, der er omfattet af artikel 20, stk. 4, afslå gratis retshjælp, hvis den finder, at anmodningen eller en eventuel klage på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet.

Artikel 16 Erklæring om tilladelse til at bruge en behovsvurdering på grundlag af barnets midler

1. Uanset artikel 15, stk. 1, kan en stat i medfør af artikel 63 erklære, at den vil yde gratis retshjælp til anmodninger, der ikke henhører under artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og de tilfælde, der er omfattet af artikel 20, stk. 4, forudsat at der foretages en vurdering af barnets midler.

2. Når der afgives en sådan erklæring, underretter den pågældende stat det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret om, hvordan vurderingen af barnets midler vil blive gennemført, herunder hvilke økonomiske kriterier der skal opfyldes.

3. En anmodning efter stk. 1, der rettes til en stat, der har afgivet en erklæring som nævnt i samme stykke, skal indeholde en formel attest fra den anmodende part om, at barnets midler opfylder kriterierne i stk. 2. Den anmodede stat kan kun kræve yderligere beviser for barnets midler, hvis den har begrundet mistanke om, at de fremlagte oplysninger er ukorrekte.

4. Hvis den mest favorable lovhjemlede retshjælp i den anmodede stat med hensyn til anmodninger ifølge dette kapitel vedrørende en forælders underholdsbidrag til et barn er mere favorabel end den retshjælp, der er nævnt i stk. 1-3, ydes den mest favorable retshjælp.

Artikel 17 Anmodninger, der ikke er omfattet af artikel 15 og 16

For alle anmodninger i henhold til denne konvention, bortset fra anmodninger efter artikel 15 og 16, gælder følgende:

- a) retten til gratis retshjælp kan underkastes en vurdering af de økonomiske midler og en vurdering af sagens realitet
- b) en part, som i domsstaten er indrømmet gratis retshjælp, skal i forbindelse med en eventuel anerkendelses- eller fuldbyrdelsesprocedure mindst have ret til gratis retshjælp i samme omfang som lovhjemlet i den anmodede stat under de samme omstændigheder.

KAPITEL IV – RESTRIKTIONER FOR INDBRINGELSE AF SAGER

Artikel 18 Begrænsning af sagsanlæg

1. Når en afgørelse er truffet i en kontraherende stat, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl, kan den bidragspligtige ikke anlægge sag med henblik på en ny eller ændret afgørelse i en anden kontraherende stat, så længe den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl i den stat, hvor afgørelsen er truffet.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse:

- a) hvis parterne skriftligt har aftalt, at domstolene i den anden kontraherende stat skal være kompetente, dog ikke i tvister vedrørende underholdspligt for børn
- b) hvis den bidragsberettigede anerkender, at domstolene i denne anden stat, er kompetente enten udtrykkeligt eller ved at henholde sig til sagens realiteter uden at bestride kompetencen ved først givne lejlighed
- c) hvis den kompetente myndighed i domsstaten ikke kan eller nægter at erklære sig kompetent til at ændre afgørelsen eller træffe en ny afgørelse, eller
- d) hvis den afgørelse, der er truffet i domsstaten, ikke kan anerkendes eller erklæres for eksigibel i den kontraherende stat, hvor der påtænkes anlagt sag med henblik på at få truffet en ny eller ændret afgørelse.

KAPITEL V - ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE

Artikel 19 Kapitellets anvendelsesområde

1. Dette kapitel finder anvendelse på afgørelser truffet af en judiciel eller en administrativ myndighed vedrørende underholdspligt. Begrebet "afgørelse" omfatter også et forlig eller en aftale indgået eller godkendt af en sådan myndighed. En afgørelse kan omfatte automatisk tilpasning ved indeksering og et krav om at foretage efterbetalinger, betale underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft og en fastsættelse af sagsomkostninger.
2. Hvis en afgørelse ikke udelukkende vedrører underholdsbidrag, begrænses virkningen af dette kapitel til de dele af afgørelsen, der vedrører underholdsbidrag.
3. Med henblik på stk. 1 betegner "administrativ myndighed" et offentligt organ, hvis afgørelser ifølge den pågældende stats lovgivning:
 - a) kan gøres til genstand for klage eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed, og
 - b) har samme retskraft og -virkning som en afgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.
4. Dette kapitel finder også anvendelse på aftaler om underholdsbidrag i medfør af artikel 30.
5. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der fremsættes direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat, jf. artikel 37.

Artikel 20 Anerkendelses- og fuldbyrdelsesgrundlag

1. En afgørelse, som træffes i en kontraherende stat (domsstaten), skal anerkendes og fuldbyrdes i andre kontraherende stater, hvis:
 - a) sagsøgte havde sin sædvanlige bopæl i domsstaten, da sagen blev anlagt
 - b) sagsøgte har anerkendt, at domstolene er kompetente enten udtrykkeligt eller ved at henholde sig til sagens realiteter uden at bestride kompetencen ved først givne lejlighed
 - c) den bidragsberettigede havde sin sædvanlige bopæl i domsstaten, da sagen blev anlagt
 - d) det barn, der er tilkendt underholdsbidrag, havde sin sædvanlige bopæl i domsstaten, da sagen blev anlagt, forudsat at sagsøgte har boet sammen med barnet i denne stat eller har haft bopæl i denne stat og sørget for barnets underhold der
 - e) hvis parterne har indgået en skriftlig aftale om jurisdiktion, dog ikke i tvister vedrørende underholdspligt for børn, eller
 - f) afgørelsen er truffet af en myndighed, der anvender sin kompetence i et spørgsmål om forældreansvar eller retlig status, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet.

2. En kontraherende stat kan tage forbehold vedrørende stk. 1, litra c), e) eller f), jf. artikel 62.

3. En kontraherende stat, der tager forbehold ifølge stk. 2, skal anerkende og fuldbyrde en afgørelse, hvis statens lovgivning under lignende forhold giver eller ville have givet dens myndigheder kompetence til at træffe en sådan afgørelse.

4. En kontraherende stat skal, hvis anerkendelse af en afgørelse ikke er mulig på grund af et forbehold ifølge stk. 2, og hvis den bidragspligtige har sin sædvanlige bopæl i denne stat, træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en afgørelse af hensyn til den bidragsberettigede. Ovenstående finder ikke anvendelse på direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 19, stk. 5, eller krav om underhold som nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b).

5. En afgørelse til fordel for et barn under 18 år, der ikke kan anerkendes udelukkende på grund af et forbehold vedrørende stk. 1, litra c), e) eller f), skal give barnet ret til underhold i den anmodede stat.

6. En afgørelse anerkendes kun, hvis den har retskraft i domsstaten, og den fuldbyrdes kun, hvis den er eksigibel i domsstaten.

Artikel 21 Udskillelse og delvis anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Hvis den anmodede stat ikke kan anerkende eller fuldbyrde hele afgørelsen, skal den anerkende eller fuldbyrde de dele af afgørelsen, der kan anerkendes eller fuldbyrdes.

2. Der kan altid anmodes om delvis anerkendelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse.

Artikel 22 Grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse

Anerkendelse eller fuldbyrdelse kan nægtes, hvis:

a) anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende ordre public-principper i den anmodede stat

b) afgørelsen er opnået ved processuelt bedrageri

c) der verserer en retssag mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag ved en myndighed i den anmodede stat, og denne procedure blev indledt først

d) afgørelsen er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og sidstnævnte afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i den anmodede stat

e) i en sag, hvor sagsøgte hverken har givet møde eller er blevet repræsenteret under retssagen i domsstaten:

i) når lovgivningen i domsstaten foreskriver, at sagsøgte skal underrettes om retssagen, og denne ikke er blevet behørigt underrettet og ikke har haft mulighed for at udtale sig, eller

ii) når loven i domsstaten ikke foreskriver, at sagsøgte skal underrettes om retssagen, og denne ikke er blevet behørigt underrettet og ikke har haft mulighed for at gøre indsigelse eller påklage sagen af faktiske eller retlige grunde, eller

f) afgørelsen er truffet i modstrid med artikel 18.

Artikel 23 Procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne konvention reguleres procedurene for anerkendelse og fuldbyrdelse af loven i den anmodede stat.

2. Når en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse indgives via de centrale myndigheder i overensstemmelse med kapitel III, skal den centrale myndighed straks:

a) videresende anmodningen til den kompetente myndighed, som uden ophør erklærer afgørelsen for eksigibel eller registrerer afgørelsen til fuldbyrdelse, eller

b) selv træffer sådanne foranstaltninger, hvis myndigheden har kompetence.

3. Hvis anmodningen indgives direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, erklærer denne myndighed uden ophør afgørelsen for eksigibel eller registrerer afgørelsen til fuldbyrdelse.

4. En erklæring eller registrering kan kun afvises af de grunde, der er nævnt i artikel 22, litra a). På dette tidspunkt kan hverken den anmodende part eller sagsøgte gøre indsigelser.

5. Sagsøger og sagsøgte skal straks underrettes om en erklæring eller registrering i medfør af stk. 2 og 3, eller en nægtelse i medfør af stk. 4, og har mulighed for at gøre indsigelse eller klage af faktiske eller retlige grunde.

6. Der skal gøres indsigelse eller klages inden 30 dage efter underretning ifølge stk. 5. Hvis den anfægtende part ikke har bopæl i den kontraherende stat, hvor erklæringen eller registreringen er foretaget eller nægtet, skal der gøres indsigelse eller klages inden 60 dage efter underretning.

7. Indsigelse eller klage kan udelukkende baseres på følgende:

a) de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 22

b) grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20

c) ægtheden eller integriteten af dokumenter, der fremsendes i medfør af artikel 25, stk. 1, litra a), b) eller d), eller stk. 3, litra b).

8. Sagsøgtens indsigelse eller klage kan også baseres på opfyldelse af gælden, i det omfang anerkendelse og fuldbyrdelse vedrører allerede forfaldne betalinger.

9. Den anmodende part og sagsøgte underrettes straks om en afgørelse som følge af en indsigelse eller klage.

10. Hvis lovgivningen i den anmodede stat giver flere klagemuligheder, må det ikke føre til at, fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

11. Når der skal træffes afgørelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, skal den kompetente myndighed handle hurtigt.

Artikel 24 Alternativ procedure for en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Uanset artikel 23, stk. 2-11, kan en stat i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at den vil anvende proceduren for anerkendelse og håndhævelse som fastsat i denne artikel.

2. Når en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse indgives via de centrale myndigheder i overensstemmelse med kapitel III, skal den anmodede centrale myndighed straks:

a) videresende anmodningen til den kompetente myndighed, som træffer afgørelse om anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse, eller

b) selv træffe en sådan beslutning, hvis myndigheden har kompetence.

3. Den kompetente myndighed træffer afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse, når sagsøgte uden ophør er blevet behørigt underrettet om proceduren, og begge parter har haft en rimelig mulighed for at udtale sig.

4. Den kompetente myndighed kan på eget initiativ tage de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 22, litra a), c) og d), op til fornyet vurdering. Den kan revurdere de grunde, der er nævnt i artikel 20, 22 og 23, stk. 7, litra c), hvis sagsøgte har gjort disse gældende, eller hvis der opstår tvivl om disse grunde som følge af dokumenter forelagt i overensstemmelse med artikel 25.

5. Nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse kan begrundes med, at gælden er betalt, i det omfang anerkendelse og fuldbyrdelse vedrører allerede forfaldne betalinger.

6. Hvis lovgivningen i den anmodede stat giver flere klagemuligheder, må det ikke føre til at, fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

7. Når der skal træffes afgørelser om anerkendelse og fuldbyrdelse, skal den kompetente myndighed handle hurtigt.

Artikel 25 Dokumenter

1. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse efter artikel 23 eller artikel 24 skal ledsages af følgende:

a) afgørelsens fulde tekst

b) et dokument, der angiver, at afgørelsen er eksigibel i domsstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre den pågældende stat i overensstemmelse med artikel

57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav

- c) hvis sagsøgte hverken har givet møde eller er blevet repræsenteret under retssagen i domsstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse eller påklage denne af faktiske eller retlige grunde
- d) eventuelt et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf
- e) eventuelt et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage de nødvendige beregninger, hvis afgørelsen foreskriver automatisk indeksering
- f) eventuelt et dokument, der angiver, i hvilket omfang den anmodende part har fået gratis retshjælp i domsstaten.

2. Efter en indsigelse eller klage i medfør af artikel 23, stk. 7, litra c), eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den anmodede stat fremlægges der en fuldstændig kopi af det omhandlede dokument bekræftet af den kompetente myndighed i domsstaten:

- a) af den centrale myndighed i den anmodende stat, hvis anmodningen er indgivet i overensstemmelse med kapitel III
- b) af den anmodende part, hvis anmodningen er indgivet direkte til en kompetent myndighed i den anmodede stat.

3. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 57 præcisere:

- a) at anmodningen skal ledsages af en fuldstændig kopi af afgørelsen bekræftet af den kompetente myndighed i domsstaten
- b) de forhold, under hvilke den i stedet for afgørelsens fulde tekst vil acceptere en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen udarbejdet af den kompetente myndighed i domsstaten i den udformning, som Haagerkonferencen om international privatret har anbefalet og offentliggjort, eller
- c) at den ikke kræver et dokument, der fastslår, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt.

Artikel 26 Procedure for en anmodning om anerkendelse

Dette kapitel finder alt andet lige anvendelse på en anmodning om anerkendelse af en afgørelse, bortset fra at kravet om eksigibilitet erstattes af kravet om, at afgørelsen har retskraft i domsstaten.

Artikel 27 Fastlæggelse af de faktiske omstændigheder

De kompetente myndigheder i den anmodede stat er bundet af de faktiske omstændigheder, som domstolen i domsstaten har lagt til grund for sin afgørelse.

Artikel 28 Ingen prøvelse med hensyn til sagens realitet

De kompetente myndigheder i den anmodede stat foretager ingen prøvelse af sagens realitet.

Artikel 29 Intet krav om fysiske tilstedeværelse for barnet eller den anmodende part

Fysisk tilstedeværelse for barnet eller den anmodende part er ikke påkrævet i procedurer, der indledes i den anmodede stat i henhold til dette kapitel.

Artikel 30 Aftaler om underholdsbidrag

1. En aftale om underholdsbidrag indgået i en kontraherende stat skal kunne anerkendes og fuldbyrdes som en afgørelse i henhold til dette kapitel, forudsat at den er eksigibel som en afgørelse i domsstaten.

2. Med henblik på artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og stk. 2, litra a), omfatter "afgørelse" en aftale om underholdsbidrag.

3. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse skal ledsages af følgende:

a) underholdsaftalens fulde tekst, og

b) et dokument, der fastslår, at den pågældende aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse i domsstaten.

4. Anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag kan nægtes, hvis:

a) anerkendelse og fuldbyrdelse er åbenbart uforenelig med de grundlæggende public-principper i den anmodede stat

b) aftalen om underholdsbidrag er indgået ved svig eller forfalskning

c) aftalen om underholdsbidrag er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag, og sidstnævnte afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt og fuldbyrdet i den anmodede stat.

5. Bestemmelserne i dette kapitel finder med undtagelse af artikel 20, 22, 23, stk. 7, og artikel 25, stk. 1 og 3, alt andet lige anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag, dog således at:

a) en erklæring eller registrering i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2 og 3, kun kan afvises af de grunde, der er nævnt i stk. 4, litra a)

b) en indsigelse eller klage som nævnt i artikel 23, stk. 6, udelukkende kan baseres på følgende:

i) de grunde til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i stk. 4

ii) ægtheden eller integriteten af dokumenter, der fremsendes i medfør af stk. 3

c) hvad angår proceduren efter artikel 24, stk. 4, kan den kompetente myndighed på eget initiativ tage den grund til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i stk. 4,

litra a), i denne artikel, op til fornyet behandling. Den kan revurdere de grunde, der er nævnt i stk. 4 i denne artikel, samt ægtheden eller integriteten af dokumenter fremsendt i overensstemmelse med stk. 3, hvis sagsøgte har gjort disse gældende, eller hvis der opstår tvivl om de påberåbte grunde som følge af disse dokumenter.

6. Procedurer vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udsættes, hvis en indsigelse vedrørende aftalen behandles af en kompetent myndighed i en kontraherende stat.

7. En stat kan i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udelukkende kan indgives via de centrale myndigheder.

8. En kontraherende stat kan i overensstemmelse med artikel 62 forbeholde sig ret til ikke at anerkende og fuldbyrde en aftale om underholdsbidrag.

Artikel 31 Afgørelser, der kommer i stand som en kombination af foreløbige og stadfæstende foranstaltninger

Når en afgørelse kommer i stand som en kombination af en foreløbig foranstaltning truffet i en stat og en foranstaltning truffet af en myndighed i en anden stat, der stadfæster den foreløbige foranstaltning ("den stadfæstende stat"):

- a) vil begge stater med henblik på dette kapitel blive anset for at være domsstat
- b) vil kravene i artikel 22, litra e), blive anset for opfyldt, hvis sagsøgte har fået behørigt kendskab til procedurerne i den stadfæstende stat og mulighed for at gøre indsigelse mod stadfæstelse af den foreløbige foranstaltning
- c) vil kravet i artikel 20, stk. 6, om at en afgørelse skal være eksigibel i domsstaten, blive anset for at være opfyldt, hvis afgørelsen er eksigibel i den stadfæstende stat, og
- d) vil artikel 18 ikke være til hinder for, at der indledes procedurer om ændring af afgørelsen i de pågældende stater.

KAPITEL VI – FULDBYRDELSE I DEN ANMODEDE STAT

Artikel 32 Fuldbyrdelse i henhold til national lov

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel sker fuldbyrdelse i overensstemmelse med loven i den anmodede stat.
2. Fuldbyrdelse skal ske omgående.
3. Hvis anmodningen indgives via de centrale myndigheder, og afgørelsen er erklæret eksigibel eller er registreret med henblik på fuldbyrdelse ifølge kapitel V, gennemføres fuldbyrdelsen, uden at den anmodende part skal foretage sig yderligere.
4. Hvad angår varigheden af underholdspigten, finder de regler, der gælder i domsstaten, anvendelse.

5. En eventuel forældelsesfrist for fuldbyrdelse af restancer fastsættes enten efter loven i domsstaten eller loven i den anmodede stat, afhængig af hvilken lov der foreskriver den længste forældelsesfrist.

Artikel 33 Ikke-diskrimination

For sager, der er omfattet af denne konvention, tilbyder den anmodede stat fuldbyrdelsesmetoder, der mindst svarer til de metoder, der gælder for nationale sager.

Artikel 34 Fuldbyrdelsesforanstaltninger

1. De kontraherende stater foreskriver i deres nationale ret effektive foranstaltninger til at fuldbyrde afgørelser efter denne konvention.

2. Disse foranstaltninger kan omfatte:

- a) lønindeholdelse
- b) udlæg i bankindeståender og andre kilder
- c) fradrag i sociale sikringsydelse
- d) pantsætning eller tvangssalg af fast ejendom
- e) tilbageholdelse af overskydende skat
- f) indeholdelse af eller udlæg i pensionsydelse
- g) indberetning til kreditbureauer
- h) nægtelse, suspension eller inddragelse af forskellige tilladelser (f.eks. kørekort)
- i) brug af mægling, forlig eller lignende fremgangsmåder for at nå frem til frivillig efterlevelse.

Artikel 35 Overførsel af pengemidler

1. De kontraherende stater opfordres til, bl.a. gennem internationale aftaler, at fremme brugen af de mest omkostningseffektive og praktiske metoder til overførsel af pengemidler i form af underholdsbidrag.

2. En kontraherende stat, ifølge hvis lov overførslen af pengemidler finder sted, skal give højeste prioritet til overførsel af pengemidler i medfør af denne konvention.

KAPITEL VII - OFFENTLIGE ORGANER

Artikel 36 Offentlige organer i rollen som anmodende part

1. Med henblik på anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse efter artikel 10, stk. 1, litra a) og b), og sager, der henhører under artikel 20, stk. 4, omfatter "den bidragsberettigede" offentlige organer, som handler på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller et organ, der er berettiget til godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag.

2. Et offentligt organs ret til at handle på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller til at anmode om godtgørelse af ydelser, der er udbetalt til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag, er undergivet den lov, der gælder for det pågældende organ.

3. Et offentligt organ kan anmode om anerkendelse eller kræve fuldbyrdelse af:

a) en afgørelse, der er truffet over for en bidragspligtig efter anmodning fra et offentligt organ, som kræver godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag

b) en afgørelse, der er truffet mellem en bidragsberettiget og en bidragspligtig, i det omfang der er udbetalt ydelser til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag.

4. Det offentlige organ, der anmoder om anerkendelse eller kræver fuldbyrdelse af en afgørelse, skal på anmodning forelægge alle de dokumenter, der er nødvendige for at fastslå dets rettigheder i henhold til stk. 2 og for at godtgøre, at ydelserne er blevet udbetalt til den bidragsberettigede.

KAPITEL VII - ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 37 Anmodninger fremsat direkte til de kompetente myndigheder

1. Konventionen udelukker ikke anvendelse af de procedurer, der er mulige ifølge gældende lov i en kontraherende stat, som giver en person (den anmodende part) mulighed for direkte at henvende sig til en kompetent myndighed i den pågældende stat i et anliggende, der er reguleret af denne konvention, for at få stadfæstet eller ændret en afgørelse om underholdsbidrag, jf. dog artikel 18.

2. Artikel 14, stk. 5, og artikel 17, litra b), og bestemmelserne i kapitel V, VI, VII og dette kapitel, bortset fra artikel 40, stk. 2, artikel 42, artikel 43, stk. 3, artikel 45 og 55, finder anvendelse på en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der fremsættes direkte til en kompetent myndighed i en kontraherende stat.

3. Med henblik på stk. 2, finder artikel 2, stk. 1, litra a), anvendelse på en afgørelse om underholdsbidrag til en sårbar person over den alder, der er anført i dette stykke, når en sådan afgørelse er truffet, før personen nåede denne alder og tilkendte personen underholdsbidrag ud over denne alder på grund af denne svækkelse.

Artikel 38 Beskyttelse af personoplysninger

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, bruges udelukkende til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet.

Artikel 39 Fortrolighed

Myndigheder, der behandler oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til loven i den pågældende stat.

Artikel 40 Ikke-offentliggørelse af oplysninger

1. Myndigheder offentliggør eller bekræfter ikke oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis de vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.
2. En vurdering i den henseende foretaget af en central myndighed skal indgå i andre centrale myndigheders vurdering, navnlig i sager om familievold.
3. Denne artikel hindrer på ingen måde, at der indsamles og videregives oplysninger af og mellem myndigheder, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne ifølge konventionen.

Artikel 41 Ingen legalisering

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af en tilsvarende formalitet i forbindelse med denne konvention.

Artikel 42 Fuldmagt

Den centrale myndighed i den anmodede stat kan kun kræve fuldmagt fra den anmodende part, hvis den handler på vedkommendes vegne i retssager eller i sager indbragt for andre myndigheder, eller med henblik på at udpege en repræsentant i den henseende.

Artikel 43 Inddrivelse af omkostninger

1. Inddrivelse af omkostninger, der opstår ved anvendelsen af denne konvention, har ikke forrang for inddrivelse af underholdsbidrag.
2. En stat kan inddrive omkostningerne fra en part, der taber en retssag.
3. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra b), om inddrivelse af omkostninger fra en part, der taber en retssag, jf. stk. 2, omfatter "bidragsberettiget" i artikel 10, stk. 1, en stat.
4. Denne artikel anvendes med forbehold af artikel 8.

Artikel 44 Sprogkrav

1. Anmodninger og tilknyttede dokumenter skal indgives på originalsproget og skal ledsages af en oversættelse til et officielt sprog i den anmodede stat eller et andet sprog, som den anmodede stat har erklæret at ville godkende, jf. artikel 63, medmindre den kompetente myndighed i den pågældende stat giver dispensation for oversættelse.
2. En kontraherende stat, der har mere end et officielt sprog, og som på grund af national ret ikke på hele sit område kan acceptere dokumenter på et af disse sprog, angiver i en erklæring ifølge artikel 63, på hvilket sprog sådanne dokumenter eller oversættelser deraf skal affattes med henblik på indgivelse i de nævnte geografiske områder.
3. Medmindre de centrale myndigheder har indgået anden aftale, skal alle meddelelser mellem disse myndigheder ske på et officielt sprog i den anmodede stat eller på engelsk eller fransk. En kontraherende stat kan imidlertid i overensstemmelse med artikel 62 tage forbehold, hvad angår brug af engelsk eller fransk.

Artikel 45 Oversættelsesressourcer og -omkostninger

1. I forbindelse med anmodninger efter kapitel III kan de centrale myndigheder i en individuel sag eller generelt aftale, at oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog kan foretages i den anmodede stat fra originalsproget eller fra et andet aftalt sprog. Hvis der ikke er indgået en aftale, og det ikke er muligt for den anmodende centrale myndighed at opfylde kravene i artikel 44, stk. 1 og 2, kan anmodningen og tilknyttede dokumenter fremsendes med oversættelse til engelsk eller fransk med henblik på yderligere oversættelse til et af den anmodede stats officielle sprog.

2. Omkostningerne ved oversættelse af anmodningen som nævnt i stk. 1 bæres af den anmodende stat, medmindre andet er aftale med de centrale myndigheder i de berørte stater.

3. Uanset artikel 8 kan den anmodende centrale myndighed pålægge den anmodende part at betale for oversættelse af en anmodning og tilknyttede dokumenter, medmindre disse omkostninger kan dækkes af statens retshjælpssystem.

Artikel 46 Stater med flere retssystemer - fortolkning

1. For så vidt angår en stat, hvor to eller flere retssystemer eller regelsæt vedrørende sagsområder, der er omfattet af denne konvention, finder anvendelse i forskellige territoriale enheder:

a) skal enhver henvisning til en stats lovgivning eller procedurer forstås som en henvisning til den lovgivning eller de procedurer, der gælder for den pågældende territoriale enhed

b) skal enhver henvisning til en afgørelse, der er truffet, anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, fuldbyrdet eller ændret i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en afgørelse, der er truffet, anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, fuldbyrdet eller ændret i den pågældende territoriale enhed

c) skal enhver henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i den pågældende territoriale enhed

d) skal enhver henvisning til de kompetente myndigheder, offentlige organer eller andre organer i en stat, bortset fra de centrale myndigheder, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til de myndigheder eller organer, der er bemyndiget til at handle i den pågældende territoriale enhed

e) skal enhver henvisning til bopæl eller sædvanlig bopæl i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til bopæl eller sædvanlig bopæl i den pågældende territoriale enhed

f) skal enhver henvisning til det sted, hvor aktiverne befinder sig, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til det sted, hvor aktiverne befinder sig i den pågældende territoriale enhed

g) skal enhver henvisning til en gældende gensidig aftale i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en gældende gensidig aftale i den pågældende territoriale enhed

h) skal enhver henvisning til gratis retshjælp i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til gratis retshjælp i den pågældende territoriale enhed

i) skal enhver henvisning til en aftale om underholdsbidrag i en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til en aftale om underholdsbidrag i den pågældende territoriale enhed

j) skal enhver henvisning til inddrivelse af omkostninger foretaget af en stat, hvor det er relevant, forstås som en henvisning til inddrivelse af omkostninger foretaget af den pågældende territoriale enhed.

2. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 47 Stater med flere retssystemer – materielle regler

1. En kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anvende denne konvention i tilfælde, der udelukkende vedrører disse forskellige territoriale enheder.

2. En kompetent myndighed i en territorial enhed i en kontraherende stat med to eller flere territoriale enheder, hvor der gælder forskellige retssystemer, er ikke forpligtet til at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse fra en anden kontraherende stat, blot fordi afgørelsen i henhold til denne konvention er blevet anerkendt eller fuldbyrdet i en anden territorial enhed i samme kontraherende stat.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 48 Koordinering med tidligere Haagerkonventioner om underholdsbidrag

Mellem de kontraherende stater erstatter denne konvention i henhold til artikel 56, stk. 2, Haagerkonventionen af 2. oktober 1973 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, og Haagerkonventionen af 15. april 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt over for børn, i det omfang anvendelsesområdet mellem disse stater falder sammen med denne konventions anvendelsesområde.

Artikel 49 Koordinering med New York-konventionen af 1956

Mellem de kontraherende stater erstatter denne konvention De Forenede Nationers konvention om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet af 20. juni 1956, i det omfang anvendelsesområdet mellem disse stater falder sammen med denne konventions anvendelsesområde.

Artikel 50 Forholdet til tidligere Haagerkonventioner om forkyndelse af dokumenter og bevisoptagelse

Denne konvention påvirker ikke Haagerkonventionen af 1. marts 1954 om civilprocessen, Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål og Haagerkonventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål.

Artikel 51 Koordination af instrumenter og supplerende aftaler

1. Denne konvention berører ikke andre internationale instrumenter, de kontraherende stater er parter i, og som omfatter bestemmelser vedrørende anliggender, der hører ind under denne konvention.
2. Enhver kontraherende stat kan med en eller flere kontraherende stater indgå aftaler, der indeholder bestemmelser om anliggender, der er reguleret af denne konvention, med henblik på at forbedre anvendelsen af konventionen mellem dem, forudsat at sådanne aftaler er i overensstemmelse med konventionens formål og hensigt og i forholdet mellem disse stater og andre kontraherende stater ikke påvirker anvendelsen af konventionen. De stater, der har indgået en sådan aftale, skal fremsende en kopi til depositaren for denne konvention.
3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på gensidige aftaler og på ensartede lovgivninger baseret på særlig tilknytning mellem de berørte stater.
4. Denne konvention indskrænker ikke anvendelsen af instrumenter i en regional organisation for økonomisk integration, der er part i denne konvention, som er vedtaget efter indgåelsen af denne konvention, og som vedrører anliggender, der er reguleret af denne konvention, forudsat at sådanne instrumenter i forholdet mellem medlemsstaterne af den regionale organisation for økonomisk integration og andre kontraherende stater ikke berører anvendelsen af konventionen. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem medlemsstater af en regional organisation for økonomisk integration, påvirker konventionen ikke anvendelsen af de gældende regler i en regional organisation for økonomisk integration, uanset om de er vedtaget før eller efter indgåelsen af konventionen.

Artikel 52 Mest effektive regel

1. Denne konvention hindrer ikke anvendelse af en aftale, en ordning eller et internationalt instrument, der er i kraft mellem den anmodende stat og den anmodede stat, eller en gensidig aftale i kraft i den anmodede stat, der foreskriver:
 - a) bredere grundlag for anerkendelse af bidragsafgørelser, uden at det berører konventionens artikel 22, litra f)
 - b) forenklede og hurtigere procedurer for en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af bidragsafgørelser
 - c) gunstigere retshjælp end foreskrevet i artikel 14-17, eller
 - d) procedurer, der giver en anmodende part fra en anmodende stat mulighed for at indgive en anmodning direkte til den centrale myndighed i den anmodede stat.
2. Denne konvention hindrer ikke anvendelse af en gældende lov i den anmodede stat, der foreskriver mere effektive regler end de regler, der er nævnt i stk. 1, litra a) til c). Hvad angår forenklede og hurtigere procedurer som nævnt i stk. 1, litra b), skal disse være forenelige med den beskyttelse, der ydes parterne ifølge artikel 23 og 24, navnlig hvad angår parternes ret til at blive behørigt underrettet om procedurerne og få en rimelig mulighed for at udtale sig, og hvad angår virkningen af en eventuel indsigelse eller klage.

Artikel 53 Ensartet fortolkning

Ved fortolkningen af denne konvention skal der tages hensyn til dens internationale karakter og behovet for at fremme en ensartet anvendelse.

Artikel 54 Undersøgelse af konventionens anvendelse i praksis

1. Generalsekretæren for Haagerkonferencen om international privatret indkalder jævnlige et særligt udvalg, der skal undersøge konventionens anvendelse i praksis og fremme udviklingen af god praksis i henhold til konventionen.
2. Med henblik på en sådan undersøgelse samarbejder de kontraherende stater med det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret om indsamling af oplysninger, herunder statistik og retspraksis, vedrørende anvendelse af konventionen.

Artikel 55 Ændring af formularer

1. De formularer, der er vedlagt som bilag til denne konvention, kan ændres ved afgørelse truffet af et særligt udvalg indkaldt af generalsekretæren for Haagerkonferencen om international privatret, som alle kontraherende stater og alle medlemmer inviteres til. Meddelelse om forslaget til ændring af formularerne skal fremgå af mødets dagsorden.
2. Ændringer, der vedtages af de kontraherende stater, der deltager i det særlige udvalg, træder i kraft for alle kontraherende stater den første dag i den syvende kalendermåned efter den dato, hvor depositaren har fremsendt disse til alle kontraherende stater.
3. I det tidsrum, der er nævnt i stk. 2, kan enhver kontraherende stat ved skriftlig underretning til depositaren tage forbehold over for ændringen, jf. artikel 62. En stat, der tager et sådant forbehold, skal, indtil forbeholdet trækkes tilbage, behandles som en stat, der ikke er part i denne konvention, hvad angår den omhandlede ændring.

Artikel 56 Overgangsforanstaltninger

1. Denne konvention finder anvendelse på:
 - a) en anmodning i medfør af artikel 7 eller en anmodning i medfør af kapitel III, der modtages af den centrale myndighed i den anmodede stat, efter at konventionen er trådt i kraft mellem den anmodende stat og den anmodede stat
 - b) en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, der modtages af den kompetente myndighed i den anmodede stat, efter at konventionen er trådt i kraft mellem domsstaten og den anmodede stat
2. Hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kontraherende stater i denne konvention, som også er parter i en af de Haagerkonventioner om underholdsbidrag, der er nævnt i artikel 48, gælder det, at hvis betingelserne for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge denne konvention forhindrer anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i domsstaten, før denne konvention trådte i kraft i den pågældende stat, som ellers ville blive anerkendt og fuldbyrdet i medfør af den konvention, der var i kraft, da afgørelsen blev truffet, vil betingelserne i sidstnævnte konvention finde anvendelse.
3. Den anmodede stat er ifølge denne konvention ikke forpligtet til at fuldbyrde en afgørelse eller en aftale om underholdsbidrag, hvis der er tale om betalinger, der forfalder, før

konventionen træder i kraft mellem domsstaten og den anmodede stat, bortset fra underholdspligt, der følger af et forældre-barn forhold over for en person under 21 år.

Artikel 57 Oplysninger om love, procedurer og tjenester

1. En kontraherende stat skal i forbindelse med deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller ved fremsættelse af en erklæring, jf. artikel 61 i konventionen, fremlægge følgende for det permanente kontor for Haagerkonferencen om international privatret:

- a) en beskrivelse af de nationale love og procedurer vedrørende underholdspligt
- b) en beskrivelse af de foranstaltninger, den vil træffe for at opfylde forpligtelserne i artikel 6
- c) en beskrivelse af, hvordan den vil sikre en anmodende part faktisk adgang til domstolsprøvelse, jf. artikel 14
- d) en beskrivelse af de nationale fuldbyrdelsesregler og -procedurer, herunder oplysninger om eventuelle begrænsninger af fuldbyrdelsen, navnlig bestemmelser om beskyttelse af den bidragspligtige og forældelsesfrister
- e) eventuelle præciseringer som omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra b), og artikel 25, stk. 3.

2. De kontraherende stater kan ved opfyldelsen af deres forpligtelser efter stk. 1 bruge en landeprofilformular (country profile form), som Haagerkonferencen om international privatret har anbefalet og offentliggjort.

3. De kontraherende stater skal holde oplysningerne ajour.

KAPITEL IX - AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 58 Undertegnelse, ratifikation og tiltrædelse

1. Konventionen er åben for undertegnelse for de stater, der var medlemmer af Haagerkonferencen om international privatret på tidspunktet for dens 21. samling, samt for hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

2. Konventionen skal ratificeres, accepteres eller godkendes, og ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i udenrigsministeriet i Kongeriget Nederlandene, som er konventionens depositar.

3. Enhver stat eller organisation for regional økonomisk integration kan tiltræde konventionen efter dens ikrafttrædelse, jf. artikel 60, stk. 1.

4. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos depositaren.

5. Tiltrædelse har udelukkende virkning for forbindelserne mellem den tiltrædende stat og de kontraherende stater, der ikke har gjort indsigelse mod denne stats tiltrædelse inden for 12 måneder efter datoen for meddelelse, jf. artikel 65. En sådan indsigelse kan også

fremsættes af en stat på tidspunktet for ratifikation, accept eller godkendelse af konventionen efter en tiltrædelse. Sådanne eventuelle indsigelser skal meddeles til depositaren.

Artikel 59 Organisationer for regional økonomisk integration

1. En organisation for regional økonomisk integration, der udelukkende består af suveræne stater, og som har kompetence på alle eller nogle af de områder, som konventionen regulerer, kan ligeledes undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen. Organisationen for regional økonomisk integration har i så fald de samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang den pågældende organisation har kompetence på de områder, der reguleres af konventionen.

2. Organisationen for regional økonomisk integration giver på tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen depositaren skriftlig meddelelse om de emneområder, der er omfattet af konventionen, og for hvilke organisationen har fået overdraget kompetence fra dens medlemsstater. Organisationen skal straks give depositaren skriftlig meddelelse om eventuelle ændringer af dens kompetence i forhold til dens seneste meddelelse i henhold til dette stykke.

3. På tidspunktet for undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen kan en organisation for regional økonomisk integration i overensstemmelse med artikel 63 erklære, at den har kompetence på alle de af denne konvention regulerede emneområder, og at de medlemsstater, der har overført kompetence til den pågældende organisation for regional økonomisk integration, hvad angår det omhandlede emneområde, vil være bundet af konventionen i kraft af organisationens undertegnelse, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

4. I forbindelse med ikrafttrædelsen af denne konvention vil instrumenter, der er deponeret af en organisation for regional økonomisk integration, ikke tælle med, medmindre organisationen for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stk. 3.

5. Enhver henvisning i denne konvention til en "kontraherende stat" eller "stat" er ligeledes, hvor det er relevant, at betragte som en henvisning til en organisation for regional økonomisk integration, der er part i konventionen. Hvis en organisation for regional økonomisk integration afgiver en erklæring i overensstemmelse med stykke 3, er enhver henvisning i denne konvention til en "kontraherende stat" eller "stat" ligeledes, hvor det er relevant, at betragte som en henvisning til de relevante medlemsstater af organisationen.

Artikel 60 Ikrafttrædelse

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af det andet ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument som omhandlet i artikel 58.

2. Herefter træder konventionen i kraft:

a) for hver stat eller organisation for regional økonomisk integration, som omhandlet i artikel 59, stk. 1, der efterfølgende ratificerer, accepterer eller godkender den, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af dens ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument

b) for hver stat eller organisation for regional økonomisk integration, som omhandlet i artikel 58, stk. 3, dagen efter udløbet af den periode, i hvilken der kan gøres indsigelse i overensstemmelse med artikel 58, stk. 5

c) for territoriale enheder, som denne konvention udvides til at gælde for i overensstemmelse med artikel 61, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra den meddelelse, der er nævnt i denne artikel.

Artikel 61 Erklæringer vedrørende forskellige retssystemer

1. Hvis en stat består af to eller flere territoriale enheder, hvor de sagsområder, der behandles i denne konvention, er underkastet forskellige retssystemer, kan den på tidspunktet for underskrivelse, ratificering, accept, godkendelse eller tiltrædelse i overensstemmelse med artikel 63 afgive erklæring om, at konventionen gælder for alle dens territoriale enheder eller kun for en eller flere af dem, og ændre denne erklæring ved på et hvilket som helst tidspunkt at afgive en ny.

2. En sådan erklæring sendes til depositaren og skal udtrykkeligt nævne de territoriale enheder, konventionen gælder for.

3. Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til denne artikel, finder konventionen anvendelse i alle den pågældende stats territoriale enheder.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på en organisation for regional økonomisk integration.

Artikel 62 Forbehold

1. En kontraherende stat kan senest på tidspunktet for ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, eller når der afgives en erklæring i medfør af artikel 61, tage et eller flere forbehold som nævnt i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3. Der kan ikke tages andre forbehold.

2. En kontraherende stat kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde et forbehold, den har taget. Tilbagekaldelsen meddeles depositaren.

3. Forbeholdet ophører med at have virkning den første dag i den tredje kalendermåned efter meddelelsen som nævnt i stk. 2.

4. Bortset fra forbehold ifølge artikel 2, stk. 2, har forbehold ifølge denne artikel ingen gensidig virkning.

Artikel 63 Erklæringer

1. Erklæringer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1, kan afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller på et hvilket som helst tidspunkt herefter, og kan når som helst ændres eller tilbagekaldes.

2. Erklæringer, ændringer og tilbagekaldelser skal meddeles depositaren.

3. En erklæring, der afgives i forbindelse med undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, får virkning samtidig med, at konventionen træder i kraft for den pågældende stat.

4. En erklæring, der afgives på et senere tidspunkt, og en eventuel ændring eller tilbagekaldelse af en erklæring får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 64 Opsigelse

1. En kontraherende stat kan opsi­ge denne konvention ved en skriftlig meddelelse til depositaren. Opsigelsen kan begrænses til en eller flere af en stats territoriale enheder, som er omfattet af konventionen.

2. Opsigelsen får virkning den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tolv måneder fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen. Hvis der i meddelelsen specificeres et længere opsigelsesvarsel, får opsigelsen virkning ved udløbet af den pågældende længere periode fra dagen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 65 Meddelelser

Depositaren skal give de stater, der er medlem af Haagerkonferencen om international privatret, de øvrige stater og organisationer for regional økonomisk integration, som har undertegnet, ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt konventionen i overensstemmelse med artikel 58 og 59, meddelelse om følgende:

- a) undertegnelser, ratifikationer, accepter og godkendelser som omhandlet i artikel 58 og 59
- b) tiltrædelser og indsigelser mod tiltrædelser som omhandlet i artikel 58, stk. 3 og 5, og artikel 59
- c) tidspunktet for konventionens ikrafttrædelse i overensstemmelse med artikel 60
- d) erklæringer som omhandlet i artikel 2, stk. 3, artikel 11, stk. 1, litra g), artikel 16, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 30, stk. 7, artikel 44, stk. 1 og 2, artikel 59, stk. 3, og artikel 61, stk. 1
- e) aftaler som omhandlet i artikel 51, stk. 2
- f) forbehold som omhandlet i artikel 2, stk. 2, artikel 20, stk. 2, artikel 30, stk. 8, artikel 44, stk. 3, og artikel 55, stk. 3, og tilbagekaldelser som omhandlet i artikel 62, stk. 2
- g) opsigelser som omhandlet i artikel 64.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag, den 23. november 2007, på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed, i et eksemplar, som skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiv, og hvoraf en bekræftet genpart vil blive fremsendt ad diplomatisk vej til hver af de

stater, som var medlem af Haagerkonferencen om international privatret på tidspunktet for dens 21. samling, samt til hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

BILAG 1

Fremsendelsesformular ifølge artikel 12, stk. 2

MEDDELELSE OM FORTROLIGHED OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, bruges udelukkende til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet. Myndigheder, der behandler sådanne oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.

Myndigheder offentliggør eller bekræfter ikke oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis de skønner, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, jf. artikel 40.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er truffet af en central myndighed i overensstemmelse med artikel 40

1. Anmodende central myndighed	2. Kontaktperson i den anmodende stat
a. Adresse	a. Adresse (hvis forskellig fra ovennævnte)
b. Telefonnummer	b. Telefonnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
c. Faxnummer	c. Faxnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
d. E-mail	d. E-mail (hvis forskellig fra ovennævnte)
e. Referencenummer	e. Sprog

3. Anmodet central myndighed

Adresse:

4. Oplysninger om den anmodende part

a. Efternavn(e):

b. Fornavn(e):

c. Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

eller

a. Navn på det offentlige organ:

5. Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

a. Samme person som den anmodende part, jf. punkt 4

b. i. Efternavn(e):

Fornavn(e):

Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

ii. Efternavn(e):

Fornavn(e):

Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

iii. Efternavn(e):

Fornavn(e):

Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

6. Oplysninger om den bidragspligtige⁶

a. Samme person som den anmodende part, jf. punkt 4

⁶ Ifølge artikel 3 i konventionen er ""den bidragspligtige": enhver fysisk person, der er pligtig eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag."

- b. Efternavn(e):
- c. Fornavn(e):
- d. Fødselsdato: (dd/mm/åååå)

7. Denne fremsendelsesformular vedrører og ledsages af en anmodning i medfør af:

- Artikel 10, stk. 1, litra a)
- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

8. Følgende dokumenter skal vedlægges anmodningen:

a. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra a), og:

I overensstemmelse med artikel 25:

- Afgørelsens fulde tekst (artikel 25, stk. 1, litra a))
- Sammendrag eller uddrag af den afgørelse, der er udarbejdet af domsstatens kompetente myndighed (artikel 25, stk. 3, litra b)) (hvis relevant)
- Dokument, der angiver, at afgørelsen er eksigibel i domsstaten, og hvis der er tale om en afgørelse truffet af en administrativ myndighed, et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre den pågældende stat i overensstemmelse med artikel 57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav (artikel 25, stk. 1, litra b)), eller hvis artikel 25, stk. 3, litra c), finder anvendelse
- Hvis sagsøgte hverken har givet møde eller er blevet repræsenteret under retssagen i domsstaten, et dokument eller flere dokumenter, der alt efter omstændighederne dokumenterer, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse eller påklage den af faktiske eller retlige grunde (artikel 25, stk. 1, litra c))
- Eventuelt et dokument med angivelse af restancer og datoen for opgørelsen heraf (artikel 25, stk. 1, litra d))
- Eventuelt et dokument med oplysninger, der skal bruges til at foretage beregninger i forbindelse med en afgørelse om automatisk indeksering (artikel 25, stk. 1, litra e))
- Eventuelt et dokument, der angiver, i hvilket omfang den anmodende part har fået gratis retshjælp i domsstaten (artikel 25, stk. 1, litra f))

I overensstemmelse med artikel 30, stk. 3:

- Underholdsaftalens fulde tekst (artikel 30, stk. 3, litra a))
 - Et dokument, der fastslår, at den pågældende aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse i domsstaten (artikel 30, stk. 3, litra b))
 - Andre dokumenter, der er vedlagt anmodningen (f.eks. et dokument med henblik på artikel 36, stk. 4, hvis det er påkrævet)
-
-

b. Med henblik på en anmodning efter artikel 10, stk. 1, litra b), c), d), e) og f), og artikel 10, stk. 2, litra a), b) eller c), følgende støttedokumenter (bortset fra fremsendelsesformularen og selve anmodningen) i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3:

- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

Navn: _____ (blokbogstaver) Dato: _____

Den centrale myndigheds bemyndigede repræsentant (dd/mm/åååå)

BILAG 2

Formular til anerkendelse af modtagelse ifølge artikel 12, stk. 3

MEDDELELSE OM FORTROLIGHED OG BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Personoplysninger, der indsamles eller videregives i medfør af denne konvention, bruges udelukkende til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet. Myndigheder, der behandler sådanne oplysninger, skal sikre, at de holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den pågældende stat.

Myndigheder offentliggør eller bekræfter ikke oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af denne konvention, hvis de skønner, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, jf. artikel 40.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er truffet af en central myndighed i overensstemmelse med artikel 40

1. Anmodet central myndighed	2. Kontaktperson i den anmodede stat
a. Adresse	a. Adresse (hvis forskellig fra ovennævnte)
b. Telefonnummer	b. Telefonnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
c. Faxnummer	c. Faxnummer (hvis forskellig fra ovennævnte)
d. E-mail	d. E-mail (hvis forskellig fra ovennævnte)
e. Referencenummer	e. Sprog

3. Anmodende centrale myndighed

Kontaktperson _____

Adresse

4. Den anmodede centrale myndighed anerkender modtagelse den _____ (dd/mm/åååå) af fremsendelsesformularen fra den anmodende centrale myndighed (referencenummer _____; dateret _____ (dd/mm/åååå)) vedrørende følgende anmodning i overensstemmelse med:

- Artikel 10, stk. 1, litra a)
- Artikel 10, stk. 1, litra b)
- Artikel 10, stk. 1, litra c)
- Artikel 10, stk. 1, litra d)
- Artikel 10, stk. 1, litra e)
- Artikel 10, stk. 1, litra f)
- Artikel 10, stk. 2, litra a)
- Artikel 10, stk. 2, litra b)
- Artikel 10, stk. 2, litra c)

Efternavn(e) for den anmodende part: _____

Efternavn(e) for den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag: _____

Den bidragspligtiges efternavn(e): _____

5. De indledende foranstaltninger truffet af den anmodede centrale myndighed:

- Anmodningen er fuldstændig og behandles
- Se vedlagte statusrapport for anmodningen
- Statusrapport for anmodningen følger
- Fremsend venligst følgende supplerende oplysninger og / eller dokumentation: _____

Den anmodede centrale myndighed afslår at behandle denne anmodning, da det er åbenbart, at kravene i denne konvention ikke er opfyldt (artikel 12, stk. 8). Begrundelsen herfor:

fremgår af et vedlagt dokument

vil fremgå af et efterfølgende dokument

Den anmodede centrale myndighed beder den anmodende centrale myndighed om at oplyse om enhver ændring af status i behandlingen af anmodningen.

Navn: _____ (blokbogstaver) Dato: _____

Den centrale myndigheds bemyndigede repræsentant (dd/mm/åååå)